

Ved vurderingen af, om der kan dispenseres, går ministeriet ud fra lovforarbejderne til § 12, idet ministeriet lægger til grund, at det har været lovgivers hensigt, at dispensationsgivningen skulle administreres i overensstemmelse hermed.

I bemærkningerne til det lovforslag, som ligger til grund for den lov, hvorved dispensationsbestemmelsen blev indsat i loven, er anført følgende:

»Dispensationen tænkes først og fremmest anvendt i de ekstraordinære situationer, hvor sygdom blandt eleverne eller anden force majeure forhindrer skolen i at gennemføre den planlagte undervisning. Derudover kan der tænkes at opstå behov for dispensation i ganske særlige tilfælde og for en begrænset periode, for skoler, der i en årrække har haft stor folkelig og kulturel betydning for dens lokalområde. Her tænkes især på tyndt befolkede områder. For at sikre eksistensen af et skolemiljø vil dispensationsadgangen ikke blive givet til et årsevtal under 18«.

Det fremgår klart af disse bemærkninger, at dispensationsadgangen skal administreres restriktivt.

Det fremgår af begrundelsen for spørgsmålet, at baggrunden for spørgsmålet er en konkret sag om ophør af tilskud til Nordsøhøjskolen i Hirtshals.

For så vidt angår denne sag kan jeg oplyse, at der ikke er fremlagt oplysninger om tilstedeværelse af nogen form for force majeure. Ministeriet har derfor alene vurderet, om der foreligger »ganske særlige forhold« for en skole, der »i en årrække har haft en stor folkelig og kulturel betydning for dens lokalområde«. Ministeriet har på baggrund af de oplysninger, som ministeriet modtog fra skolen, vurderet, at dette ikke var tilfældet for Nordsøhøjskolens vedkommende.

Ministeriet har derimod ikke ladet det gå ind i overvejelserne, om skolen på anden vis end folkeligt og kulturelt, f.eks. økonomisk, har haft betydning for lokalområdet.

For god ordens skyld skal jeg tilføje, at beliggenhed i et tyndt befolket område ikke i sig selv kan begrunde en dispensation, ligesom tilstedeværelsen af andre folkehøjskoler i lokalområdet ikke isoleret set tillægges betydning.

Jeg kan endelig oplyse, at der efter de bemærkninger, som jeg har citeret herover, ikke

kan lægges vægt på et hensyn til at sikre en mangfoldighed i form af forskellighed og bredde i det lokale udbud af højskoler. Jeg kan tilføje, at det efter min opfattelse også ville stride mod de grundlæggende principper for folkehøjskolerne, som der kulturelt og historisk er mange års tradition for her i landet, og som loven bygger på, hvis staten skulle kunne inddrage sådanne indholdsmæssige forhold i administrationen af tilskudsordningen for folkehøjskolerne.

Spm. nr. S 2149

Til indenrigs- og sundhedsministeren (12/2 04) af:

Bodil Kornbek (KD):

»Vil ministeren være med til at sikre, at der indføres en fælles praksis mellem amterne, så en asylansøger bliver journaliseret på samme identifikationsnummer, uanset hvilket sygehus vedkommende er i behandling på?«

Begrundelse

Spørgeren finder, at det er et problem, at asylansøgers behandling på sygehuse ikke bliver journaliseret på samme identifikationsnummer, fordi asylansøgere endnu ikke har fået tildelt et cpr-nummer.

I stedet opretter man på sygehusene et nyt fiktivt personnummer, hver gang man behandler eller undersøger en ny asylansøger. Dermed er det ikke muligt at se, hvilken behandling asylansøgeren har fået på et andet sygehus. Dette fører til uhensigtsmæssigt dobbeltarbejde og betyder også, at det ikke er muligt at udarbejde en samlet statistik vedrørende asylansøgers sundhed.

Spørgeren er klar over, at udlændinge ved ansøgning om asyl får tildelt et asylansøgerkort, der bl.a. indeholder et personligt udlændingenummer. Dette nummer bliver imidlertid ikke brugt som identifikationsnummer i sygehusvæsenet, der registrerer patienter på cpr-numre.

Spørgeren er derfor interesseret i at vide, om det er en sag, ministeren vil medvirke til at få løst.